

**Uchwała Nr XXXVI/205/2021
Rady Miejskiej w Białej Piskiej
z dnia 01 marca 2021 r.**

w sprawie przyjęcia **Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2021 rok**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713), art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r., poz. 2050) – **Rada Miejska w Białej Piskiej uchwala, co następuje:**

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na 2021 rok - stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Białej Piskiej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od dnia 01 stycznia 2021 r. i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Białej Piskiej
/-/ Marek Grabowski

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr XXXVI/205/2021
Rady Miejskiej w Białej Piskiej
z dnia 01 marca 2021 r.

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII

na 2021 ROK

ROZDZIAŁ I

WPROWADZENIE

Aktem prawnym, na podstawie, którego prowadzi się realizację działań na szczeblu lokalnym jest Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii. Program przedstawia zadania własne gminy wynikające z ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2020r. poz. 2050) oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, a także rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020.

Celem strategicznym Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020 jest wydłużenie życia w zdrowiu, poprawa zdrowia i związanej z nim jakości życia ludności oraz zmniejszenie nierówności społecznych w zdrowiu.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii tworzony jest na podstawie NPZ i określonego w nim celu operacyjnego nr 2: profilaktyka i rozwiązywanie problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych, uzależnieniami behawioralnymi i innymi zachowaniami ryzykownymi.

ROZDZIAŁ II

INFORMACJA STANU PROBLEMÓW NARKOTYKOWYCH

1. Czym są narkotyki?

To tak wiele różnych środków i tak wiele dramatycznych problemów z nimi związanych, że trudno się dziwić, iż na ich temat krąży wiele półprawd, a nawet wręcz legend nic z prawdą nie mających wspólnego. Narkotyki przedstawiane bywają jako śmiertelne niebezpieczeństwo, grożące uzależnieniem już po pierwszym kontakcie, ale także jako zupełnie niegroźne źródło przyjmowanych doznań.

Niemożliwe jest też podanie przyczyn, dla jakich dana osoba bierze narkotyki. Pierwszy raz jest najczęściej typowy – podstawowym motywem jest ciekawość. Później bardzo wiele przyczyn decyduje o tym, czy powroty do narkotyków są częstsze czy rzadsze. Analizuje się i opisuje najczęściej występujące motywy, ale stanowią one tylko częściowe wytłumaczenie zjawiska, jakim jest używanie narkotyków przez młodych ludzi. Każdy, kto dopiero zaczyna swoją narkotykową karierę, ma swoje powody do brania. Im jest ich jednak więcej, tym większe prawdopodobieństwo, że z czasem narkotyki staną się tego problemem.

2. Jak wygląda droga przeciętnego narkomana?

Zawsze zaczyna się od pierwszego razu. Każda osoba, która spróbowała narkotyków, może się od nich uzależnić, co nie znaczy że musi się tak stać. Ale bezpieczny pozostaje tylko ten, kto tej furtki nigdy nie otworzył.

Drugim etapem narkotykowej drogi są eksperymenty, próby dobierania odpowiednich ilości środka, żeby uzyskiwane efekty były jak najprzyjemniejsze, a zarazem żeby nadal w miarę dobrze funkcjonować w życiu.

Trzecia faza – faza coraz częstszych powrotów – charakteryzuje się tym, że coraz trudniej jest obyć się bez narkotyku. Dana osoba nie jest jeszcze uzależniona, ale narkotyk staje się w jej życiu czymś ważnym.

Ostatnią czwartą fazą jest uzależnienie, kiedy to narkotyk staje się najważniejszą rzeczą w życiu człowieka, zastępuje mu bliskie osoby, przyjaciół, zainteresowania, pasje i ambicje życiowe.

3. Wiedza i przekonania

Badania wskazują, że wiedza o narkotykach współczesnej młodzieży jest dość rozległa – uczniowie bez problemów podają np. nazwy różnych substancji – jednak nie jest wystarczająco szczegółowa i dokładna. Młodzież chętnie przyjmuje do wiadomości i aprobuje te opinie, które podważają szkodliwość niektórych substancji (np. popularnej marihuany) traktując zakazy dotyczące ich używania jako jeszcze jeden wyraz nieuzasadnionych ograniczeń narzucanych im przez dorosłych.

Wiedza na temat różnych substancji psychoaktywnych przekazywana młodzieży i jej opiekunom (rodzicom, wychowawcom, nauczycielom) nie może być zatem ogólnikowa (jak np. mówienie o narkotykach w ogóle) – powinna nie tylko odzwierciedlać stan aktualnej wiedzy naukowej dotyczącej różnych substancji, doraźnych i odległych skutków ich zażywania, a także pokazywać w sposób dostępny dla młodzieży mechanizmy działania różnych substancji w każdym obszarze (biologicznym, psychicznym i społecznym) funkcjonowania człowieka, a szczególnie młodego, rozwijającego się organizmu.

4. Fakty i mity o narkotykach w różnych środowiskach

MITY	FAKTY
Wszyscy biorą narkotyki	Większość młodych ludzi nie bierze narkotyków
Każdy powinien spróbować jak to jest po narkotykach	Próbując narkotyków narażasz życie i zdrowie
Jak będę uważał i brał tylko czasami to się nie uzależnię	Nikt nie jest odporny na uzależnienie, ktoś kto bierze narkotyki może się od nich uzależnić
Niektóre narkotyki pomagają w nauce	Narkotyki działają niekorzystnie na układ nerwowy, osłabiają pamięć, zmniejszają chęć do nauki
Narkotyki pomagają rozwiązywać problemy	Żaden narkotyk nie pomaga rozwiązywać problemów przeciwnie powodują, że osoba biorąca ma ich coraz więcej
Narkotyk to lekarstwo na raka	Narkotyk jest szkodliwą substancją psychoaktywną
Nie wszystkie narkotyki są szkodliwe	Używanie każdego narkotyku może spowodować uzależnienie i zrujnować życie człowiekowi
Niektórzy biorą narkotyki i nie mają z tego żadnych kłopotów	Każdy biorąc narkotyki ponosi straty, zdrowotne, finansowe, ma problemy w domu i w szkole

Młodzież coraz więcej wie o negatywnym wpływie narkotyków na zdrowie jednak przekonana jest, że może próbować kilka razy i na tym skończyć. Praktyka wykazuje, że dla wielu jest to ponad ich siły. Młodzi ludzie najczęściej nie są przygotowani do rozwiązywania problemów życia codziennego np. relacje z rówieśnikami, z rodzicami, problemy w nauce itp. Sięgają wtedy po środki, które mają im pomóc w rozwiązaniu problemu, nie zdając sobie jednak sprawy z tego, że na jednej próbie się nie kończy. Z tego względu programy edukacyjne powinny uczyć zachowań asertywnych, umiejętności mówienia NIE w sytuacji kiedy jest presja środowiska rówieśniczego. Poza programami kierowanymi do młodzieży ważnymi działaniami są programy skierowane do rodziców mające na celu budowanie lepszych relacji między rodzicem a dzieckiem, ponieważ im lepszy jest kontakt z dzieckiem,

tym łatwiej ustrzec je przed narkotykami.

Istotą działań profilaktycznych jest przeciwdziałanie zagrożeniom, których wystąpienie lub spotęgowanie w przyszłości wydaje się wysoce prawdopodobne. Powszechnie uważa się, że skuteczna profilaktyka jest optymalnym sposobem hamowania rozwoju lub ograniczania skali zjawisk uznanych za niekorzystne i dolegliwe społecznie. Z tego względu jest znacznie bardziej opłacalna niż kosztowne działania naprawcze konieczne w sytuacji, gdy zaskakująco wzrasta skala wcześniej nie dostrzeganych lub bagatelizowanych niepożądanych zjawisk. Narkotyki biorą dziś dzieci z rodzin biednych i bogatych, rozbitych i pełnych, z małych miasteczek i z dużych miast. Błędnym poglądem jest więc stwierdzenie, że narkomania dotyka tylko ludzi z tzw. marginesu społecznego. Coraz więcej dzieci z tzw. „dobrych domów” sięga po używki.

Ostatnie rekomendacje Światowej Organizacji Zdrowia promują działania zmierzające do upowszechniania zdrowych stylów życia, a jednym z elementów zdrowego stylu życia jest powstrzymanie się od nadużywania substancji psychoaktywnych, w tym narkotyków. Osiągnięcie takiego celu ogólnego jest możliwe jedynie poprzez ścisłą interdyscyplinarną współpracę i ścisłą koordynację działań wielu instytucji. Zakłada się, że im większy jest popyt na zdrowy styl życia, tym mniejszy na używanie substancji psychoaktywnych. Warto dodać, że efektywne działania profilaktyczne zmierzające do ograniczania używania środków odurzających mogą wpływać korzystnie na szersze aspekty życia społecznego zapobiegając przestępczości, chronić zdrowie, zapobiegać problemom szkolnym i rodzinnym. Narkotyki nie są reklamowane w prasie, radiu czy telewizji. Informacje na ich temat podawane są przeważnie z ust do ust. Ten rodzaj reklamy jest bardzo skuteczny, ponieważ o „towarze” dowiadujemy się od osób budzących zaufanie, o których myślimy, że są naszymi przyjaciółmi. Równie sugestywne są doniesienia internetowe opisujące działanie narkotyków znoszących stres albo zmęczenie, a przynoszących wesołość, luz i dobre samopoczucie.

Narkotyki zaczynają wchodzić w świat dorosłych. Zastanawiając się nad tym „być czy mieć”, coraz częściej wybiera się drugą alternatywę. Synonimem szczęścia stał się sukces i pieniądze. Narkotyki w początkowym okresie dają „napęd” do pracy, a potem w stosunkowo krótkim czasie pozwalają się odprężyć, zrelaksować. Młody biznesmen nie zdaje sobie sprawy z kosztów, jakie wkrótce poniesie. Handlarze „towarem” doskonale wiedzą, że sami nie muszą do niczego dochodzić nauką i wyczerpującą pracą. Wystarczy, że delikwenta wciągną w narkomanię, a wszystko, co ma „klient”, staje się ich własnością. Rozpoznanie zjawiska narkomanii jest coraz trudniejsze również z uwagi na „nowocześniejsze” formy przeprowadzania transakcji handlowych.

ROZDZIAŁ III

DIAGNOZA PROBLEMÓW UZALEŻNIEŃ I INNYCH ZAGROŻEŃ SPOŁECZNYCH W GMINIE BIAŁA PISKA

Problemy społeczne w opinii dorosłych mieszkańców gminy Biała Piska

W celu poznania opinii dorosłych mieszkańców gminy Biała Piska na temat problemów społecznych, jakie występują na tym terenie, przeprowadzono badanie ankietowe na losowo dobranej próbie. Sondaż został zrealizowany w maju 2018 roku. Wzięło w nim udział- 188

mieszkańców; 116 kobiet i 72 mężczyzn. Wiek respondentów wahał się od 18 do 74 lat. Ankietowani najczęściej posiadali wykształcenie średnie - 92 osób, wyższe - 46, podstawowe - 22 i gimnazjalne - 28.

Hierarchia ważności problemów w gminie Biała Piska

Ankietowani zostali poproszeni o określenie na skali od 1 do 5, jak ważne w ich odczuciu są poszczególne problemy społeczne w gminie Biała Piska (ocena „1” oznaczała, że dana kwestia nie jest ważna, zaś „5” – bardzo ważna). Szczegółowe wyniki przedstawia poniższa tabela.

Tabela. Hierarchia problemów społecznych w gminie – oceny respondentów.

Problem	
1.	Bezrobocie
2.	Uzależnienie od alkoholu
3.	Uzależnienie od komputera
4.	Przemoc domowa
5.	Ubóstwo
6.	Przemoc w szkole
7.	Wyjazdy za granicę w poszukiwaniu pracy
8.	Bezdomność
9.	Niepełnosprawność
10.	Przestępczość
11.	Uzależnienie od narkotyków
12.	Zanieczyszczenie środowiska

Za najpoważniejsze problemy w gminie uznano: bezrobocie, uzależnienie od alkoholu, uzależnienie od komputera, przemoc domową, ubóstwo i przemoc w szkole. Za przeciętne ważne problemy ankietowani uznali: wyjazdy za granicę w poszukiwaniu pracy, bezdomność, niepełnosprawność i przestępczość. Najniżej w hierarchii usytuowano: uzależnienie od narkotyków i zanieczyszczenie środowiska.

Problemy społeczne w opinii dzieci i młodzieży w gminie Biała Piska- uczniowie klas gimnazjalnych w Szkole Podstawowej

Badanie ankietowe zostało przeprowadzone na próbie 109 uczniów klas gimnazjalnych w szkołach podstawowych, z czego 49 stanowiły dziewczęta, a 60 – chłopcy. Zostało ono

zrealizowane podczas zajęć lekcyjnych w maju 2018 roku. Wiek respondentów wahał się od 14 do 16 lat, a przeciętnie było to 15 lat. Jeśli chodzi o społeczno – materialną sytuację rodzinną uczniów, to 57 % respondentów zaznaczyło, iż oboje rodzice zarabiają, a w przypadku 21% pracuje tylko ojciec, w 11% tylko mama, w 11 % nie pracuje ani mama ani tata.

Narkotyki

Ponad 80% uczniów klas gimnazjalnych twierdzi, że w ich szkole nie ma problemu z narkotykami, 12% nie ma zdania na ten temat. 19% osób zna osobiście osobę, która zażywa narkotyki, a 6% twierdzi, iż w ich szkole są uczniowie, którzy biorą narkotyki. Osiemnaście osób przyznało, że przynajmniej raz w życiu zażywały narkotyki – marihuanę. 18% ankietowanych uważa, że zdobycie narkotyków przez osoby w ich wieku jest łatwe i nie stanowi trudności, ponad 50% nie wie czy zdobycie narkotyków jest trudne.

Jeżeli chodzi o żywione przez młodzież przekonania na temat narkotyków, to dość liczną grupę stanowią osoby niezdecydowane co do swoich poglądów i opinii – w każdym pytaniu to około 15-25% badanych. Respondenci uważają wszystkie narkotyki za niebezpieczne. 11 osób chciałoby zalegalizowania miękkich narkotyków.

Jeżeli chodzi o świadomość zagrożeń, jakie niesie za sobą zażywanie poszczególnych narkotyków, to 32% ankietowanych ogólnie się co do nich orientuje. W sumie ponad 50% ma niewielką lub żadną wiedzę na temat skutków, jakie powodują środki psychoaktywne. Ponad 60% badanych gimnazjalistów za główne źródła informacji o narkotykach podaje media – Internet lub telewizję. Rzadziej są to koledzy - rówieśnicy lub osoby ze starszych klas oraz rodzice.

Uczniowie klas gimnazjalnych według deklaracji zażywają narkotyki z dwóch głównych powodów – z ciekawości (36%) oraz chęci zaimponowania innym, zaistnienia w grupie (29%). Nuda (20%) oraz chęć sprawdzenia siebie (16%) stanowią następne w kolejności motywy. Respondenci rzadziej postrzegają środki psychoaktywne jako sposób radzenia sobie z trudnościami w szkole (16%) lub w rodzinie (10%).

W przypadku problemu narkotykowego lub alkoholowego, ankietowani z gimnazjum najchętniej zwróciliby się o pomoc do członka rodziny (najczęściej mamy, w dalszej kolejności do taty oraz rodzeństwa). Co trzecia osoba pomocy szukałby u rówieśników. W sumie do pracowników szkoły – pedagoga, wychowawcy lub innego nauczyciela, zwróciłoby się 28% osób. Samodzielnie swoje problemy rozwiązywałby co piąty uczeń klas gimnazjalnych.

Problemy społeczne w opinii dzieci i młodzieży w gminie Biała Piska- uczniowie szkoły podstawowej

Badanie zostało przeprowadzone na 105- osobowej grupie uczniów szkół podstawowych. Odbyło się ono w maju 2018 roku podczas zajęć lekcyjnych w szkołach podstawowych w gminie Biała Piska. W grupie badanej znalazło się 61 dziewcząt i 44 chłopców.

Oboje rodzice pracują w przypadku 52%, pracuje tylko tata w 26%, a 15% tylko mama. Oboje rodzice nie pracują u 7% ankietowanych.

Narkotyki

82% uczniów ze szkoły podstawowej twierdzi, że w ich szkole nie ma problemu z narkotykami. Ankietowani uważają, że osoby w ich wieku raczej nie mają kontaktu z narkotykami. Żaden z respondentów nie zażywał żadnego narkotyku, ale 9 osób osobiście zna kogoś takiego. W przypadku problemu narkotykowego lub alkoholowego, uczniowie ze szkoły podstawowej w pierwszej kolejności o pomoc poprosiliby mamę (42%), potem tatę (30%). Odpowiedzi młodzieży świadczą o ważności rodziców w wychowaniu dziecka, autorytetu i zaufaniu do nich. Mniejszym zaufaniem dzieci darzą inne osoby dorosłe – pracowników szkoły. 12% nie poprosiłoby nikogo o pomoc.

Narkotyki w gminie Biała Piska

Narkotyki w ocenie respondentów (zarówno dorosłych, jak i dzieci i młodzieży) są ważnym problemem w gminie. Wszyscy uważają, że dostęp do środków psychoaktywnych jest dość trudny w gminie Biała Piska, ale młodzież jest narażona na kontakt z nimi. Są uczniowie, którzy znają osoby zażywające narkotyki. Część osób opowiada się także za legalizacją pewnej grupy środków psychoaktywnych. Spora grupa uczniów nie posiada rzetelnej wiedzy dotyczącej zagrożeń, jakie niosą ze sobą te substancje – albo nie jest tym zainteresowana, albo czerpie ją z niepewnych źródeł, takich jak Internet czy telewizja.

W porównaniu jednak z problemami wynikającymi z używania i nadużywania alkoholu problemy związane z narkotykami są znacznie mniejsze, jednak zagrożenia tego nie można pominąć.

Zadania wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii są zbieżne z zadaniami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Z tego względu większość z nich jest ujęta w Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2021r. Między innymi realizacja programów profilaktycznych, które obejmują w swoich treściach problemy używania środków psychoaktywnych w tym alkohol, narkotyki, tytoń.

Każdy z obszarów działań wymienionych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii może

być realizowany w różny sposób. Jest to związane z możliwościami oraz lokalnymi potrzebami. Działania profilaktyczne powinny mieć charakter długofalowy i różnorodny.

ROZDZIAŁ IV

CELE PROGRAMU, DZIAŁANIA I WSKAŹNIKI

CEL OGÓLNY: ZAHAMOWANIE TEMPWA WZROSTU POPYTU NA NARKOTYKI, W SZCZEGÓLNOŚCI WŚRÓD DZIECI I MŁODZIEŻY.

Cele szczegółowe:

Cel 1

Przeciwdziałanie inicjacji w zakresie różnych zachowań ryzykownych (zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży) poprzez wzrost wiedzy i umiejętności społecznych dzieci, młodzieży i rodziców.

Zastosowanie profilaktyki uniwersalnej, która ma na celu przeciwdziałanie inicjacji w zakresie różnych zachowań ryzykownych (zwłaszcza wśród młodzieży szkolnej) poprzez dostarczenie wiedzy na temat zagrożeń płynących z zażywania substancji psychoaktywnych. Profilaktyka uniwersalna jest to profilaktyka ukierunkowana na całe populacje, są to działania adresowane do całych grup bez względu na stopień indywidualnego ryzyka występowania problemów związanych z używaniem środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych. Jednym

z ważniejszych zadań dla profilaktyki uniwersalnej jest prowadzenie działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz wychowawczej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, kształtowanie wzorców zdrowego stylu życia i spędzania wolnego czasu.

Działania:

1. Wspieranie programów profilaktycznych na wszystkich poziomach edukacji, m.in. poprzez szkolenie pedagogów, nauczycieli, wychowawców.
2. Wspieranie programów profilaktyki narkomanii adresowanych do rodziców, poprzez dofinansowanie szkoleń realizatorów programów wspierania rodziny.
3. Upowszechnienie oraz wdrażanie programów profilaktyki adresowanych do dzieci i młodzieży w wieku szkolnym w szczególności zalecanych w ramach Systemu rekomendacji programów profilaktycznych i promocji zdrowia psychicznego.

Wskaźniki:

- a) liczba rodziców i nauczycieli biorących udział w szkolnych i pozaszkolnych programach profilaktycznych,
- b) liczba dzieci uczestniczących w szkolnych i pozaszkolnych programach profilaktycznych.

Cel 2

Zapobieganie rozwojowi uzależnienia od substancji psychoaktywnych i zachowaniom ryzykownym związanym z uzależnieniem.

Zastosowanie profilaktyki selektywnej ukierunkowanej na jednostki i grupy zwiększonego ryzyka, są to działania profilaktyczne adresowane do jednostek lub grup, które ze względu na swoją sytuację społeczną, rodzinną, środowiskową lub uwarunkowania biologiczne są narażone na większe od przeciętnego ryzyka wystąpienia problemów wynikających ze stosowania substancji psychoaktywnych lub zaburzeń zdrowia psychicznego. Celem profilaktyki selektywnej jest dostarczenie informacji na temat ryzyka związanego z

używaniem substancji, poradnictwo indywidualne, poradnictwo rodzinne, organizacja czasu wolnego stanowiące alternatywę do podejmowanych zachowań ryzykownych. Profilaktyka selektywna jest działaniem uprzedzającym, a nie naprawczym.

Działania:

1. Wspieranie programów profilaktyki selektywnej w miejscach o zwiększonym narażeniu na kontakt z narkotykami (dyskoteki, imprezy masowe), m.in. poprzez włączenie się w kampanie profilaktyczne.
2. Wspieranie inicjatyw w zakresie pomocy psychologicznej i prawnej osobom indywidualnym oraz rodzinom, w których występuje problem narkomanii oraz problem przemocy.
3. Inicjowanie i wspieranie innych programów skierowanych do dzieci i młodzieży z grup ryzyka: ze środowisk marginalizowanych, zagrożonych demoralizacją i wykluczeniem społecznym oraz dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, poprzez wdrażanie programów rekomendowanych.
4. Wdrażanie programów obozów profilaktycznych.

Wskaźniki:

- a) liczba działań upowszechniających informacje o programach i placówkach profilaktycznych,
- b) liczba rekomendowanych programów, obozów profilaktycznych.

Cel 3

Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych i wskazanie możliwości zapobiegania narkomanii.

Profilaktyczna działalność edukacyjna ukierunkowana jest na dostarczenie społeczeństwu, zwłaszcza młodzieży, niezbędnych informacji dotyczących problemów zdrowotnych związanych z używaniem narkotyków, wdrożenie działań ukierunkowanych na wzmacnianie systemu wartości oraz doskonalenie umiejętności psychospołecznych młodzieży chroniących przed używaniem narkotyków.

Działania:

1. Prowadzenie kampanii edukacyjnych, włączanie się w kampanie i akcje krajowe czy lokalne.
2. Opracowanie i upowszechnianie materiałów informacyjno – edukacyjnych z zakresu promocji zdrowia i profilaktyki narkomanii.
3. Współpraca z mediami.

Wskaźniki:

- a) liczba kampanii edukacyjnych,
- b) liczba osób zaangażowanych w realizację kampanii edukacyjnych na temat problematyki narkomanii.

Cel 4

Podniesienie kwalifikacji zawodowych osób zaangażowanych w działalność profilaktyczną.

W obszarze profilaktyki należy zwrócić szczególną uwagę na podniesienie jakości oddziaływań profilaktycznych. Z tego względu konieczne jest upowszechnianie profesjonalnych programów profilaktycznych posiadających rekomendacje Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, Instytutu Psychiatrii i Neurologii.

Prowadzenie tych działań wymaga ciągłego podnoszenia kwalifikacji zawodowych osób mających w swojej pracy kontakt z dziećmi i młodzieżą.

Działania:

1. Organizowanie i wspieranie szkoleń w zakresie profilaktyki narkomanii, adresowanych w szczególności do pracowników pomocy społecznej, policji, GKRPA i innych osób angażujących się w działalność profilaktyczną.

Wskaźniki:

- a) liczba wspieranych i organizowanych szkoleń dla osób realizujących zadania profilaktyczne
- b) liczba osób, które dzięki wsparciu finansowemu podniosły swoje kwalifikacje i kompetencje.

Cel 5

Polepszenie i zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem od narkotyków.

Redukcja szkód odnosi się do strategii programów i praktyk, których celem jest ograniczenie szkód związanych z używaniem środków psychoaktywnych w populacji osób nie mogących lub nie chcących zaprzestać używania. Podstawowymi cechami definiującymi są: skupienie się bardziej na zapobieganiu szkodom, aniżeli używaniu narkotyków w ogóle oraz skupienie się na osobach używających narkotyki. Zapewnienie osobom szkodliwie używających substancji psychoaktywnych oraz uzależnionym dostępu do zróżnicowanej oferty leczniczej, rehabilitacyjnej znajduje odzwierciedlenie w podniesieniu poziomu bezpieczeństwa publicznego oraz wpływa na polepszenie jakości ich życia.

Działania:

1. Upowszechnianie informacji na temat placówek i programów dla osób uzależnionych.
2. Wspieranie programów ograniczenia szkód zdrowotnych i społecznych wynikających z używania narkotyków.
3. Porady informacyjne i terapeutyczne dla społeczności lokalnej miasta i gminy Biała Piska.
4. Porady informacyjne dla osób uzależnionych i ich rodzin (Punkt Konsultacyjny).
5. Organizowanie i dofinansowanie szkoleń w zakresie problematyki narkomanii podnoszących kwalifikacje grup zawodowych mających styczność z osobami szkodliwie używającymi narkotyki.

Wskaźniki:

- a) liczba udzielonych porad,
- b) liczba wspieranych programów,
- c) liczba dofinansowanych szkoleń.

Cel 6

Wspomaganie działalności instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii w celu zmniejszenia marginalizacji społecznej wśród osób używających narkotyków szkodliwie oraz osób uzależnionych.

Realizacja programów ukierunkowana na reintegrację społeczną osób uzależnionych. Są to działania skierowane do osób po ukończonym procesie leczenia, których celem jest

udzielenie pomocy w znalezieniu pracy, mieszkania oraz powrocie osoby uzależnionej do prawidłowego funkcjonowania w społeczeństwie.

Działania:

1. Współpraca z organizacjami pozarządowymi, kościołami, związkami wyznaniowymi oraz osobami fizycznymi z zakresu zapobiegania narkomanii (kolportaż ulotek i broszur).
2. Wspomaganie organizacyjne grup pomocowych.
3. Inicjowanie i wspieranie centrów integracji społecznej .

Wskaźniki:

- a) liczba uczestników CIS,
- b) liczba współpracujących podmiotów.

Cel 7

Monitorowanie epidemiologiczne i postaw społecznych na temat problemu narkotyków i narkomanii na szczeblu lokalnym.

Kluczem do wnikliwego rozpoznania sytuacji związanej z narkotykami jest systematyczne prowadzenie badań, a także monitoring oraz ewaluacja prowadzonych działań. Dostarczają one informacji o stanie problemów narkotykowych na terenie gminy, co jest niezwykle istotne dla prowadzenia racjonalnej i akceptowanej społecznie polityki względem omawianych kwestii. Monitorowanie problemu narkomanii pozwoli na ocenę skuteczności działań profilaktycznych.

Działania:

1. Badania ankietowe wśród młodzieży szkolnej.
2. Badania oraz analizy jakościowe na poziomie lokalnym.
3. Współpraca z Krajowym Biurem ds. Przeciwdziałania Narkomanii oraz jednostką organizacyjną samorządu województwa i powiatu.
4. Wdrażanie i prowadzenie monitoringu na poziomie lokalnym.

Wskaźniki:

- a) Liczba raportów dostępne w postaci publikacji także za pośrednictwem internetu.
- b) Liczba publikacji z wynikami badań.
- c) Liczba instytucji uczestniczących w sieci wymiany informacji.

**ROZDZIAŁ V
REALIZACJA PROGRAMU**

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii koordynowany jest przez Pełnomocnika Punktu Konsultacyjnego i Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Białej Piskiej.

Podmioty współpracujące w zakresie przedsięwzięć profilaktycznych i rozwiązywaniu problemów:

- 1) Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Białej Piskiej,
- 2) Komisarjat Policji w Białej Piskiej,
- 3) Punkt Konsultacyjny w Białej Piskiej,
- 4) Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Piszcu,
- 5) Sąd Rejonowy w Piszcu,
- 6) Prokuratura Rejonowa w Piszcu,
- 7) Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Piszcu,

- 8) Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Białej Piskiej,
- 9) szkoły działające na terenie miasta i gminy,
- 10) Stowarzyszenia działające w sferze zdrowia, kultury i kultury fizycznej,
- 11) kościoły i związki wyznaniowe,
- 12) organizacje spoza sektora finansów publicznych.

ROZDZIAŁ VI

ŹRÓDŁA I ZASADY FINANSOWANIA PROGRAMU

Źródłem finansowania zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii są dochody uzyskane z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

ROZDZIAŁ VII

PLAN WYDATKÓW NA REALIZACJĘ ZADAŃ WYNIKAJĄCYCH Z GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA 2021 ROK.

1. Planowane środki finansowe przeznaczone na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2021 r.

Dział: 851

Rozdział: 85153 – Zwalczanie narkomanii

Realizacja zadań Programu Przeciwdziałania Narkomanii – 8.000 zł

SPIS TREŚCI

- I. Wprowadzenie
- II. Informacja stanu problemów narkotykowych
- III. Diagnoza problemów uzależnienia i innych zagrożeń społecznych w Gminie Biała Piska
- IV. Cele programu, działania i wskaźniki
- V. Realizacja programu
- VI. Źródła i zasady finansowania programu
- VII. Plan wydatków na realizację zadań wynikających z Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2021 rok